

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Cargill Deutschland GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Krefeld

Sentencja

Rozporządzenie Rady (UE) nr 1360/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. ustalające wysokość opłat produkcyjnych dla sektora cukru na lata gospodarcze 2001/2002, 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 i 2005/2006, współczynnik wymagany do obliczenia dodatkowej opłaty na lata gospodarcze 2001/2002 i 2004/2005 oraz kwoty do zapłacenia przez producentów cukru na rzecz sprzedawców buraków w związku z różnicą między maksymalną opłatą a opłatami do pobrania w odniesieniu do lat gospodarczych 2002/2003, 2003/2004 i 2005/2006 należy interpretować w ten sposób, że:

- zwrotu kwot nienależnie uiszczonych przez podmioty gospodarcze z tytułu tych opłat należy dokonywać na podstawie prawa krajowego, w szczególności z uwzględnieniem przewidzianych także terminów przedawnienia, z poszanowaniem zasad równowagi i skuteczności;
- stoi ono na przeszkodzie przepisom krajowym, które – w świetle ich wykładni dokonanej przez właściwe sądy krajowe – przewidują, że termin przedawnienia mający zastosowanie do dochodzenia zwrotu nienależnie uiszczonych opłat produkcyjnych w sektorze cukru wygasa przed wejściem w życie tego rozporządzenia, co czyni praktycznie niemożliwym wykonywanie przez te podmioty gospodarcze przyznanego im przez porządek prawny Unii prawa do uzyskania zwrotu tych opłat w odniesieniu do wskazanych w rzeczonym rozporządzeniu lat gospodarczych.

(¹) Dz.U. C 328 z 17.9.2018.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het Bedrijfsleven - Niderlandy) – Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep Texel UA/Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Sprawa C-386/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Wspólna polityka rybołówstwa – Rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, 1379/2013 i 508/2014 – Organizacje producentów sektorów rybołówstwa i akwakultury – Plany produkcji i obrotu – Wsparcie finansowe na opracowanie i realizację tych planów – Warunki kwalifikowalności wydatków – Zakres uznania przysługujący państwom członkowskim – Brak możliwości złożenia wniosku o wsparcie na mocy prawa krajowego)

(2020/C 61/07)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep Texel UA

Strona pozwana: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Sentencja

- 1) Artykuł 66 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającego rozporządzenia Rady (WE) nr 2328/2003, (WE) nr 861/2006, (WE) nr 1198/2006 i (WE) nr 791/2007 oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1255/2011 należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie temu, by państwo członkowskie odmówiło nadania biegu wnioskowi o przyznanie dotacji złożonemu przez organizację producentów sektorów rybołówstwa i akwakultury w związku z wydatkami poniesionymi przez nią na opracowanie i realizację planu produkcji i obrotu na tej podstawie, że w dniu złożenia wniosku państwo to nie przewidywało jeszcze w swoim wewnętrznym porządku prawnym możliwości rozpatrzenia takiego wniosku.
- 2) Artykuł 66 ust. 1 rozporządzenia nr 508/2014 należy interpretować w ten sposób, że nie przyznaje on bezpośrednio organizacjom producentów sektorów rybołówstwa i akwakultury prawa do wsparcia finansowego w ramach Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego w odniesieniu do wydatków poniesionych przez nie w związku z opracowaniem i realizacją planu produkcji i obrotu.
- 3) Artykuł 65 ust. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego, oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie przyznaniu w ramach Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego wsparcia finansowego na wydatki poniesione, począwszy od dnia 1 stycznia 2014 r., w celu przygotowania i wdrożenia planu produkcji i wprowadzania do obrotu, w przypadku gdy wniosek o dotację został złożony już po przygotowaniu i wdrożeniu tego planu.

(¹) Dz.U. C 294 z 20.8.2018

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de première instance francophone de Bruxelles - Belgia) – Brussels Securities SA/État belge

(Sprawa C-389/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Wspólny system opodatkowania stosowany w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich – Dyrektywa 90/435/EWG – Zapobieganie podwójnemu opodatkowaniu – Artykuł 4 ust. 1 tiret pierwsze – Zakaz opodatkowania wypłaconych zysków – Wliczenie dywidend wypłacanych przez spółkę zależną do podstawy opodatkowania spółki dominującej – Odliczenie wypłaconych dywidend od podstawy opodatkowania spółki dominującej i przeniesienie nadwyżki na kolejne okresy podatkowe bez ograniczenia czasowego – Kolejność zaliczania odliczeń podatkowych w zakresie zysków – Utrata korzyści podatkowej)

(2020/C 61/08)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Brussels Securities SA

Strona przeciwna: État belge